

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2022. • br. 4 • god. XVI.
Cijena 10 Kn / 1,35 Euro

ISSN 1846-6400
<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga

s. M. Jelena Krilić

4 Dijete nam se rodilo!

Nataša Vujić

9 Propetoga, kćeri vjerna

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

10 O velikoj pažnji prema djeci i brizi za njih

13 O školskom obučavanju djevojčica

16 Božić

18 O ljubavi prema Malom Isusu

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

22 Ukrajinci u Blatu

s. M. Jasminka Gašparović

24 Hodočaše dječijih vrtića »Marija Petković«
svojoj zaštitnici

s. M. Mirjam Gadža

26 Blagoslov kamena temeljca za nove jaslice u
Subotici

28 Biseri Očeva milosrđa na misijsku nedjelju

s. M. Lana Pecotić

30 Redovničke svečanosti u Družbi Kćeri
Milosrđa

s. M. Lana Pecotić

32 Proslava dana Hrvatske provincije Krista
Kralja

Kutak za najmlađe...

34 Križaljka

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

»Javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin« (Lk 2,10-11). Andđelov navještaj pastirima slušamo na misi polnoćki, a donosi nam vijest o spasenjskom susretu Boga s čovjekom.

Ispunjajući obećanje spasenja, Bog se pojavljuje kao dijete, u liku bespomoćnoga djeteta, smještenoga u jaslice. Ulazi u svijet poput djeteta, nenametljivo i tiho te nam nudi spasenje kao dar, bez zasluga i bezuvjetno.

U raspjevanosti božićne liturgije odzvanja radost zbog rođenja djeteta. Hrvatske božićne popjevke izražaj su vjere našega čovjeka kao odgovor na Božju objavu u malenom djetetu, Isusu Kristu. Čovjekova nutarna radost zbog pogleda na jaslice postaje vidljiva u poznatoj pjesmi:

Čestit svijetu danak svemu
Jer ograna sunce njemu.
Tužni mrak je prošao,
Sunce – Isus došao.
Zapjevajmo Malenomu
Kralju danas rođenom:
»Slava Bogu višnjemu,
A mir ljud'ma po njemu!«
Došao je Uzdisani
i odavna Obećani.
Željni sviju Spasitelj,
Svjjeta Razveselitelj.

Pred Spasiteljem i svijeta Razveseliteljem stojimo zahvalni i slavimo otajstvo Božjeg utjelovanja. Ove se godine 10. prosinca spominjemo 130 godina od rođenja naše bl. Marije Propetoga. Marijini roditelji su se radovali rođenju svoje djece. Ljubav svojih roditelja i božansku ljubav blaženica je nastojala prenosići na sve one koje je susretala, osobito na djecu. Možemo reći da je i dan danas njezina ljubav živa i prisutna u svijetu po njezinim duhovnim kćerima, sestrama Družbe Kćeri Milosrđa koje se brinu za najmanje, za one u potrebi i donose im dobrotu, a posebice radost! To je i naša zadaća u iščekivanju Božića – da donosimo drugima blagovijest, radosnu vijest.

U toj radosti neka je svima radostan, blagoslovljen, blažen i raspjevan Božić!

s. M. Jelena Krilić,
vjeroučiteljica u OŠ Đure Deželića
u Ivanić-Gradu

Uvod

Radostan usklik proroka Izajije više od dvi-je tisuće godina odjekuje u srcima vjernika, onih koji u Djjetetu prepoznaju moćnoga Boga, Emanuela, Vječnog Oca, Kneza Mironosnog. Prorok Izajia ne može zaustaviti usklik ushita i duboke radosti koja je zahvatila njegovu dušu zbog rođenja Mesije. Božje spasenje dolazi po Djjetetu, proročanstva su živa i istinita, postaju stvarna.

Isus je Dijete koje donosi radost i dobro u svijet. Njegovu rođenju raduju se anđeli, nje-govi roditelji, pastiri i kraljevi. Dijete se rodilo, sin nam je darovan. Svima se rodio, Spasitelj, Bog koji svakoga čovjeka poziva da izađe iz tame, da se oslobođi zarobljenosti i radosno podje u susret Stvoritelju koji radi njega postaje Čovjekom.

Dijete, nov život, dar i radost! Svaki zdrav narod u plodnosti vidi znak Božjega blagoslova – o tome govore i pisci Staroga zavjeta. Dijete je u Starom zavjetu shvaćeno kao Božji povla-štenik.¹ U središte ljudske povijesti i čovjekove pozornosti Bog stavlja dijete. Bog je zaštitnik djece, štiti ih u njihovoј slabosti i nemoći. Djeca su Božja poruka narodu, ona su najočitiji dar njegove blizine i obećanje budućnosti. Isus

Dijete nam se rodilo!

Ljubav bl. Marije Propetoga prema djeci

je s posebnim osjećajem ljubavi govorio o dje-či: »Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne pri-ječite im jer takvih je kraljevstvo Božje!« (Mt 10,14). Jednostavna, malena stvorena baštinici su Božjega kraljevstva i primjer su kako se po-staje dionikom božanske stvarnosti. Ulaznica u Božje kraljevstvo nije ljudska veličina, pamet i bogatstvo već malenost i jednostavnost djeteta. Isus doziva malene k sebi, s njima je u društvu, lječi ih i blagoslovila.

Blaženičino djetinjstvo

Roditelji bl. Marije Propetoga bili su blago-slovljeni darom potomstva. U otvorenosti živo-tu pronašli su smisao i radost vlastitoga života i ljubavi. Bog je Antuna i Mariju Petković rođ. Marinović obdario s jedanaestero djece, ali su im tri sina umrla kao maleni, a odgojili su če-tiri sina i četiri kćeri. Mala Marija je bila šesto dijete u svojih roditelja, ali je ocu bila osmo jer je on imao dvije kćeri iz prvoga braka u koje-

¹ Usp. Xavier Leon Dufour (ur.), *Rječnik biblijske teologije*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1993, 191.

Antun i Marija radovali su se rođenju djevojčice, male Marije kada je 10. prosinca 1892. godine došla na svijet. Bogati materijalnim bogatstvom, a još više duhovnim, nastojali su živjeti moralne i kršćanske kreposti u najvišem stupnju, tako da su djeca od oca i majke primili zdrav ljudski i kršćanski odgoj. Njihova im je obitelj bila prvo mjesto odgoja. »Obitelj je kolijevka života, škola ljubavi i prihvatanja«,⁶ mjesto gdje se usvajaju i žive vrednote. Marijina majka i sestre pripovijedale su joj da je od malena bila neobično razumna, osobito milo i dražesno dijete, bijele puti, zlatnih kosa, bistrih očiju koje su sve promatrале, a neke su mještanke dolazile samo da je vide.⁷ Marija piše da se sjećа svoje rane dobi, čak i one prije navršene prve godine života.⁸ Ta rana sjećanja shvaćа kao milost i dar od Boga »zato da ona uvidi kako i maleno dijete sve razumije i osjećа te da kaže svojim sestrama, kad ih bude upućivala za odgoj malene djece, siročadi, da dijete sve osjećа i razumije i da se ono odgaja od prvih mjeseci života«.⁹

mu mu je prva supruga umrla, pa je s drugom suprugom odgojio desetero djece.² »Svoj djeci otac je bio kao svetinja. Bio je jednostavan, iako bogat u zemaljskim dobrima. Pravednost, milosrdnost i ljubav, bile su u njemu ostvarene u najvećem stupnju savršenosti. Imao je veliku vjeru i do u tančine je vršio zakon Božji i zapovijedi svete Crkve, osobito djela milosrđa.«³ A majka »vrlo pobožna žena, djecu je gojila u strahu Božjem i svetoj nevinosti, tj. strogom čuvanju od svega što bi im moglo dušu imalo smutiti. Ona je gojila svoju djecu u strogosti, u krepstima, u radu i jednostavnosti. U poniznosti, trpljenju, samoprijegoru. U pokori i molitvi.«⁴ Za Antuna i Mariju vrijede riječi pape Franje: »Bračni par, koji voli i rađa život, pravi je živi kip (ne od kamena ili zlata zabranjenih Dekalogom), kadar očitovati Boga stvoritelja i spasitelja.«⁵ Plodnost ljudskoga para živi je znak Božjega stvaralačkoga djela.

Bog je prvi i pravi odgojitelj svojih sinova i kćeri. On vodi i odgaja svoj narod, uči malene putu svojemu. U Knjizi Sirahovoј poučava: »Tko pouči sina svoga, čini zavidnim neprijatelja svoga i raduje se pred prijateljima svojim« (Sir 30,3). Bog želi suradnike u djelu stvaranja i ljubavi. Stoga roditeljima povjerava divnu misiju sustvarateljske uloge, čini ih nositeljima i darovateljima novoga života. Roditelji nisu vlasnici niti gospodari svoje djece. Njima je u ruke, na neko vrijeme, povjerena velika dragocjenost – nov život, dijete. Bog ljubi život, raduje se životu, želi svojoj djeci dati život.

² Usp. Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, ur. M. Parlov, Split, Verbum, 2004, 15.

³ *Isto*, 15-16.

⁴ *Isto*, 16.

⁵ Papa Franjo, *Amoris letitia – Radost ljubavi. Apostolska pobudnica*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2016, br. 11.

⁶ Papa Franjo, *Tweet poruka*, 23. kolovoza 2018.

⁷ Usp. Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa...*, 19.

⁸ Usp. *isto*, 18.

⁹ *Isto*, 18.

Danas, u doba velikoga napretka znanosti, modernih tehnologija i tehnike čiji smo svjedoци smatramo da je i odgoj djeteta u usponu i napretku. Čini se da stvarnost ipak pokazuje nešto drugo. Iako roditelji po svojoj naravi vole svoju djecu i žele im dobro, a i po društvenom su statusu prvi odgojitelji, često moraju priznati neuspjehe, ubirući plodove svoga odgajanja ili neodgajanja u odrastanju svoje djece. Možda su današnji roditelji zaboravili da odgajajući dijete ne odgajaju vrhunskoga sportaša, vrsnu glazbenicu ili umjetnika već prije svega odgajaju čovjeka. Demografske statistike u Hrvatskoj, pa i u Europi, ne ostavljaju ravnodušnima i hladnim one koji promišljaju o budućnosti svojih naroda, svojih zemalja, nego nukaju na pitanje: Je li danas dijete radost roditelja i društva? Ni je riječ o djetetu postavljenu na pijedestal obožavanja, nego o djetetu kao Božjem povlašteniku, o prirodnom potomstvu u braku i obitelji, o prihvaćanju dara novoga života, o otvorenosti životu kojega se prima kao dar, u zahvalnosti i bez ikakvih sebičnih interesa i proračuna.

Marija Petković bila je poslušno i dobro dijete. Ona zahvaljuje nebeskom Ocu na dobročinstvima kojima ju je okruživao, što joj je dao dobre roditelje i odgojitelje da je vode u vjeri i

u ljubavi prema njemu, da je odgajaju u milosrđu za bijednike, da je vježbaju u jednostavnosti življenja i predanu radu.¹⁰ Bila je dijete sućutnog srca. Iako se rodila i živjela u bogatoj obitelji nije izbjegavala djecu siromašnih, naprotiv čeznula je za malom drvenom posudicom, siromašnom kućicom u kojoj će imati najnužnije.¹¹ U svom je mjestu primjećivala siromaštvo djece koja su dolazila i na vrata njezine kuće, željela im je pomoći i to je činila. Njezina želja da čini dobro nije se odnosila samo na brigu za tjelesne potrebe siromašnih, nego prije svega na rješavanje odgojno-obrazovne zapuštenosti djece i mladeži svoga kraja, zbog kojih ju je srce boljelo. Zato je od svoje 15. godine odlazila s ocem u Babinu, maleno zabačeno naselje na otoku Korčuli gdje nije bilo ni škole, ni crkve, a put od Blata pješice, zahtijevao je tri sata hoda. Poučavala je djecu u vjeronomu, pripravljala ih za prvu ispovijed i svetu pričest, a do povlačenja u samostan držala im je i pouku u čitanju i pisaju, da steknu barem osnove pismenosti.

Marija Petković je bila inteligentna i nadarenja djevojčica i u odgoju po kršćanskim krepostima razvijala se u cjelovitu osobu koja je svoje sposobnosti i darove velikodušno stavljala u službu drugima, gradila zajedništvo svjedočeći ljubav prema Bogu i bližnjemu. Gledajući bijedu svoga mjesta, nakon Prvoga svjetskog rata, osjećala se nemoćnom da išta učini u njezinu ublažavanju, jer su potrebe bile odveć velike, a mjesne se vlasti nisu ni u čemu iskazale. To je bio i jedan od razloga što se htjela posve povući iz svijeta, otići u klauzurni samostan u kojem bi molila i činila pokoru za čovječanstvo, a prvenstveno za svoje sumještane. Bila je dobro odgojeno dijete, koje se znalo svladati, koje je poštivalo autoritet i slušalo svoje roditelje. Ipak, na-

¹⁰ Isto, 16.

¹¹ Usp. isto, 19.

kon očeve smrti znala se usprotiviti majci kad bi je ona sprječavala u pomaganju siromaha, bojeći se da će u svojoj velikodušnosti pretjerati i razdati im sve obiteljsko imanje. Majčine zabrane su katkad Mariju i rasplakale, ali nije odustajala. Jednom zgodom svladala je strah i obzir prema majci i plačući zavapila, ruku uzdignutih prema nebu: »O, Bože moj, ja ovo neću moći podnijeti: siromasi vapiju i skapavaju, a hrana tu стоји и ne mogu im dati. Moje srce ovo neće moći podnijeti.«¹² Marija je znala što želi i imala je svoje uvjerenje o tomu što bi u tom času i u takvim okolnostima bilo ispravno činiti, prepoznavaла је ono na što Bog poziva. Prigovorila je svojoj majci kada su pripremali obilat stol za goste da tako sigurno ne bi pripremili za siromahe.

Marija svjedoči i o Božjem glasu i pozivu da se žrtvuje za njegovu ljubav i spas duša: »I tada joj je pokazivao osobito zapuštenu djecu, te duše neupućene u istinu o njegovoj ljubavi. Ovo mi je točno tako ostalo u pameti, a bilo je ponекad i nešto slično.«¹³ Željela je poći u zatvoreni samostan jer nije uviđala način da im pomogne. Zato je svoju nakanu povjerila dubrovačkom biskupu dr. Josipu Marčeliću, koji joj savjetuje da ostane u rodnom mjestu jer »kad kuća gori, ne valja ostaviti sve i bježati i plakati – to nije junački – već se svim silama zauzeti: gasiti i spasiti što se može«.¹⁴ Traženje Božje volje potaknulo ju je da se ponudi sestrama Službenicama milosrđa u vođenju Pučke kuhićne, a po njihovu odlasku preuzezela je sa svojom mještankom Marijom Telenta i još nekim djevojkama iz Blata i Vela Luke odgoj djece u postojećem zavodu.

Ljubav i briga za djecu

Čim je Družba Kćeri Milosrđa zaživjela Marija Propetoga osniva sirotišta i ustanove za predškolski odgoj, a zatim i stručne škole i konvikte za djevojke u kojima prednost imaju siromašni. Osniva sirotišta i okuplja djecu, svu svoju imovinu daje za gradnju zavoda, za siromašnu djecu. Bila je praktična žena, nabavila je krvu da bi djeca imala mlijeko, a nije se libila pisati ni papi za pomoć, ili poći u prošnju po Slavoniji i Bačkoj samo da nahrani gladnu djecu.

Svojim sestrama govori da među djelima milosrđa, kojima se Družba posvećuje, osobitu prednost ima: odgoj, njega i spas djece, a zatim dolaze druga djela milosrđa prema bližnjemu. »Moja je velika želja, kćeri mile, da imate veliku ljubav i svetu brigu za odgoj i duhovni napredak duša koje su vam od Boga povjerenе, a to su u prvom redu djeca i djevojčice. Pre-

¹² Usp. isto, 89.

¹³ Isto, 91.

¹⁴ Isto, 109.

ma tome treba da i vi budete djeca: jednostavne, ponizne, iskrene čistoga djetinjeg srca.»¹⁵ Majka moli sestre da imaju veliku i majčinsku ljubav prema djeci, a uzor im treba biti Blažena Djevica Marija.

Brinula se i za odrasliju mladež kojima je htjela pomoći u produbljivanju vjere i praktičiranju vjerskih obveza. Djelovala je apostolski i misionarski. Pomažući u rješavanju osnovnih životnih potreba siromaha, usmjeruje ih i na duhovnu stvarnost. Svakom čovjeku otvara put nade donoseći im Krista kao Put, Istinu i Život. »S djecom najprije nastojimo da njihova srca zagrijemo za slavu Božju.«¹⁶ Sestre je poučavala da se brinu o cijelovitu odgoju djece, da ih nauče čuvati zdravlje duše i tijela.

Osnovala je društvo *Andjela čuvara* koje je okupljalo manju djecu i društvo *Kéri Marijine* koje su se okupljale u dvije skupine, kao mlađe i starije članice. Nedjeljom i blagdanima organizirala je za djecu i mlade susrete u kojima ih je zabavljala i poučavala, dajući im tako odmak od svakodnevice i čuvajući ih od raznih napasti u koje bi mogli upasti u blagdanske dane. Smisljala je za njih igre i razne aktivnosti da ih задrži u samostanskom dvorištu u blizini sestara. U određeni sat održavala im se vjerska pouka nakon koje bi ih se povelo u kapelu ili u župnu crkvu na večernjicu. Uvjebačivali su priredbe i akademije, a na izvedbe bi bili pozivani roditelji i drugi članovi obitelji kao i mještani. Govorila je da među djecom i mladima treba promicati čitanje vjerskih knjiga i časopisa. Zato su se u družbinim samostanima i zavodima razvijale knjižnice iz kojih se mogu posudjivati zanimljive i korisne knjige za odgoj djece i mlađih.

¹⁵ Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke i kapituli*.

O velikoj pažnji i brizi za djecu, 12. kolovoza 1944.

¹⁶ Isto.

Zaključak

Majka Marija Propetoga bila je majka mnogoj djeci. Po uzoru na Božjega Sina, oplemenila je dušu i srce mnoge djece i donijela im radost. I danas u njezinu svetištu u Blatu na otoku Korčuli, njezin sarkofag prekrivaju brojne fotografije djece koju su njihovi bližnji stavili u blaženičinu zaštitu. Ni velika knjiga ne bi obuhvatila sva ona svjedočanstva roditelja o čudesnom uslišanju kad su se blaženici utekli u Zagovor da im izmoli dar potomstva, dar djeteta ili dar ozdravljenja djeteta ili štogod drugo. Blaženičina ljubav prema djeci opipljiva je i danas, 130 godina od njezina rođenja. Jednako tako i danas u Djetu Isusu pronalazimo ljubav i smisao svoga postojanja.

I danas se rađaju djeca potrebna ljubavi, nježnosti, prihvatanja i odgoja. O, kako bi naš narod i svekoliko čovječanstvo bili blagoslovjeni tako da se u današnjim obiteljima čuje radosan usklik: »Dijete nam se rodilo!«, da u Djetu Isusu i u obitelji Josipa i Marije nađemo uzor i poput njih se prepustimo Božjim planovima za svoj život.

Isus je dijete nebeskog Oca. To nas dijete poučava: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25,40). Dijete je onaj tko se u jednostavnosti i čistoći srca s povjerenjem predaje Očevu vodstvu i odgoju. Zato s papom Franjom molimo Isusova poočima, sv. Josipa da nas nauči ljubiti dijete Isusa i njegovu Majku, ljubiti Crkvu i siromaha.¹⁷

¹⁷ Usp. Papa Franjo, Apostolsko pismo *Patris corde*, 26. prosinca 1920., br. 5.

Propetoga, kćeri vjerna

Živo vrelo svih kreposti
od djetinjstva srca čista,
utkala si u svoj život
svetu volju našega Krista.

Sve bogatstvo ovog svijeta
privući te moglo nije
jer Bogu si srce dala,
tu se sva ljepota krije.

Siromaštvom ogrnuta
i poslušna kao dijete,
ljubila si svaku dušu
kojoj tamne sile prijete.

Družbi svojoj poput majke
cijelog vijeka ti si bila,
hrabrla ih, bodrila ih
da ne lome svoja krila.

Ni čudesa nisu bila
u životu tebi strana,
jer Bog dade da i s njima
lječiš gorkost bolnih rana.

Gradila si, trpjela si,
dala sve za bližnjeg svoga,
zagledana s pouzdanjem
u križ Krista raspetoga.

Propetoga, kćeri vjerna,
hrvatskog si roda dika!
Neka vječno svjetlo gori,
poslanika Milosrđa.

*Nataša Vujić
Zagreb, 1. srpnja 2022.*

***Uputa i pouka Majke Marije Propetoga,
12. kolovoza 1944.***

***O velikoj pažnji prema djeci
i brizi za njih***

Želim vam, kćeri predrage, danas govoriti o nečemu veoma važnom, tj. o tomu da svoju pažnju i brigu, više nego ičemu drugomu, posvetite djeci.

Danas kad sam vidjela da se približava strašna oluja, pomislila sam najprije na naše djevojčice, pa podloh k njima da se ne uplaše. Dala sam zavjetovanoj sestri knjigu da im pročita dio iz povijesti ukazanja Blažene Djevице Marije u Fatimi. Djevojčice su slušale veoma pažljivo o tom tako zanimljivu događaju, o njemu su razgovarale i u tomu su potpuno zaboravile na strašno nevrijeme koje je vani vladalo. Njihove sam mlade duše poučavala da je grijeh veliko zlo i da je potrebno Srcu Isusovu i Marijinu dati zadovoljštinu zbog bijednih grješnika i da moramo na tu nakanu moliti i činiti pokoru. Tim su poučavanjem djeca bila veoma zadovoljna, a meni je ovo bio naročito sretan čas što sam mogla biti kod njih i poučavati ih. I našem je Gospodinu bila utjeha kad je bio među djecom, pa je zato govorio učenicima: »Pustite malene k meni!«

Pogledajte, kćeri milene, povijest Fatime! Prečista Djevica Marije nije se ukazala nekoj redovnici, niti nekoj velikoj, uglednoj osobi, već nevinoj djeci, jer su pred Bogom najveći i njemu najdraži maleni, ponizni, jednostavni. Kao što svaka dobra duša mora ispaštati i trpjeti da zadovolji za grešnike, tako su i ova djeca, fatimski pastirići, morali mnogo trpjeti. Presveta Djevica mnogo ljubi djecu i ovim se pastirićima ukazala baš kad su se igrali.

Svetost neke osobe očituje se u njezinu odnosu prema djeci, u tome koliko ih ljubi i cijeni. Sveti Ivan Marija Vianney kao arški župnik običavao je pobožno kleknuti pred bilo koje dijete, pokloniti se glavom i poljubiti mu prsi. Kad ga je neka sestra upitala zašto tako čini, odgovorio je da se klanja Presvetom Trojstvu koje vidi u dječjim čistim i jednostavnim srcima.

Kao vaša duhovna majka, molim vas, kćeri drage, da rasplamtite u svom srcu veliku majčinsku ljubav i brigu za djecu. Neka vam u tome bude uzor Presveta Djevica Marija. Ljubite ih kao ona, i kao što svaka dobra i milosrdna majka moli i žrtvuje se za svoju djecu, ljubite ih, odgajajte i radite za njih. A mi, s ljubavlju Božjom koja je u nama, možemo učiniti za njih još više, za njegovu ljubav i po njegovoj zapovijedi jer smo više od njihove rođene majke, duhovne majke i sestre, sljedbenice Kristove.

Utemeljiteljica jedne redovničke družbe u Americi umrla je iz požrtvovne ljubavi prema djeci. Htjela ih je razveseliti za Božić, a kako je kuharica bila bolesna, pođe ona sama u kuhinju da napravi kolače za djecu. Tu se jako oznojila i izašavši iz kuhinje dobije upalu pluća i umrije od toga. Kad je papa saznao da je umrla kao žrtva svoje žarke ljubavi prema djeci koju je htjela razveseliti za Božić, to ga veoma gane i vrlo brzo je proglaši sveticom.

Kćeri mile, budite uvijek ljubazne s djecom, uvijek spremne da im u svemu pomognete. Nastojte da u svakoj od vas vide samoga Isusa koji im govori, koji ih poučava i savjetuje. To vam naročito preporučujem i stavljam na srce.

Među djelima milosrđa kojima se naša družba posvećuje, osobitu prednost ima odgoj, njega i spas djece, a zatim dolaze druga djela milosrđa prema bližnjem. Moja

je velika želja, kćeri mile, da imate veliku ljubav i svetu brigu za odgoj i duhovni napredak duša koje su vam od Boga povjerene, a to su u prvom redu djeca. Prema tome treba da i same budete djeca: jednostavne, ponizne, iskrene, čistoga djetinjeg srca. Kaže naš Gospodin: »Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući« (Mk 10,15), tj. poniznom poučljivošću i djetinjom vjerom.

Kada naša družba bude veća i jača nećemo imati mnogo bolnica, već ćemo svu svoju brigu posvetiti spasenju djece. Ne tražimo velike klinike, gdje su pacijenti bogataši, gdje bi trebalo zadovoljavati njihove udobnosti. Za to nisu naše sestre ostavile Europu i došle u Južnu Ameriku, nego za spasenje siromašne djece, sirota, omladine. Još držimo samo vojne bolnice, jer se tu liječe većinom mladići koji su kao zapuštena djeca, bez kršćanskog odgoja, ne poznaju našu svetu vjeru, ni Božje zapovijedi, a možda ni onoga koji je stvorio svijet.

Neka vam, kćeri predrage, uvjek odjekuju u ušima i u srcu Isusove riječi: »Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima« (Lk 9,48). O koliko je to zadovoljstvo moći učiniti nešto Isusu u ovoj zapuštenoj i siromašnoj djeci!

Da, kćeri predrage, žrtvujmo se za Isusa, svoju jedinu ljubav, žrtvujući se i radeći za zapuštenu djecu i mladež, gledajući u njima uvjek Isusa. U bolesnicima, siromašnima i trpećima gledajmo trpećeg Isusa, u misionarima i svećenicima gledajmo Isusa za vrijeme njegova naučavanja na Zemlji. U starješinama gledajmo Isusa, našega gospodara. U svemu i u svima gledajmo Isusa i žrtvujmo se za njegovu svetu vječnu ljubav.

Upute i pouka na kapitulu naše majke utemeljiteljice s. Marije Propetoga, 1. listopada 1940.

O školskom obučavanju djevojčica

Predrage moje sestre upraviteljice, učiteljice, prefekte i ostale sestre određene za ovo djelo odgoja djece, posvetite se svim srcem i snagama odgoju djece koju nam Bog šalje da ih odgojimo u moralnom i kršćanskom životu! Za ovu svrhu, da radimo za slavu i ljubav Božju i za spasenje duša, mi smo ostavile svoju domovinu i pošle na drugu stranu svijeta, u Južnu Ameriku.

Potrebno je, dakle, ako već otvaramo zavode za školsku obuku djece, da imamo čvrstu volju, veliku ljubav i brigu, jer ćemo ovime, barem donekle, nadoknaditi svoj nedostatak školske izobrazbe potrebne za poučavanje onih koji su nam povjereni. Prije svega mi moramo odgajati i poučavati djecu po Božjem zakonu, jer je to jedina svrha zbog koje otvaramo zavode, naime da ih putem poučavanja uzdignemo iz neznanja do dostojanstva čovjeka, što će reći odgojiti ih u čudorednom i kršćanskom životu, tako da znaju živjeti po Božjem zakonu, da budu s Bogom sretni sada i u vječnosti.

Jasno je da mi moramo provoditi školski zakon bolje od ostalih zavoda i savršenije izvršavati propise školskoga savjeta, kad već imamo ovu dužnost da odgajamo djecu. Ali opet ponavljam: naša glavna svrha zbog koje otvaramo zavode jeste da pridobijemo djecu za Boga, da ih za njega i radi njega odgojimo u kršćanskom životu i disciplini, da ih naučimo živjeti skromnim i poštenim životom, čiste savjesti u njihovim dužnostima. Prema tome, ako mi ne ulažešmo sve svoje sile i sposobnosti u tu svrhu, ako u našim zavodima budu djeca kao pogani, onda nije potrebno da otvaramo zavode. Bolje je da idu svi u državne škole, gdje će ih poučavati samo prirodnim znanostima.

Mi smo službenice Božje, za njega moramo odgajati djecu kako nam govore naše svete ustanove. Kršćanska vjera treba da bude temelj naših škola i našega poučavanja. U svakoj našoj kući gdje je zavod, treba da bude sestra upraviteljica. Nju kao i učiteljice imenuje vrhovna

glavarica. Upraviteljica treba da nadzire učiteljice, da vjerno vrše svoje dužnosti. U izvanrednim stvarima tražit će odluku vrhovne glavarice. Sestra upraviteljica škole, kao i nadstojnica kuće, poslat će svaka tri mjeseca općenito izvješće vrhovnoj glavarici o radu i napretku djece u školi. Tko upravlja školom mora dobro poznavati VIII. glavu naših svetih ustanova koja govori o odgoju u školama i misijama i najstrože se moraju izvršavati naredbe svete Crkve. Stavljam vam na srce, kćeri moje, da sve ovo vršite s najvećom ozbiljnošću, i da prenesete našim budućim sestrama da ovako odgajaju djecu.

1. Naređeno je da se najstrože vrše disciplinska pravila, da bi škola što bolje uspijevala, na primjer, da se točno zvoni velikim zvonom prije početka škole i to: prvi put pola sata prije početka škole, drugi put pet minuta prije, a treći put tri minute prije nego započne predavanje, u tom času se djeca postave i svrstaju u redove, a zastava se digne uz pjesmu.

2. Tada djeca podu s učiteljicom u kapelu stupajući u redu i šuteći. U kapeli izmole jednu molitvu s pjesmom i šuteći se u dvoredu vrate s učiteljicom u razred.

3. Djeca ne smiju prije obuke vikati i trčati po dvorištu, već kako dolaze, tako se odmah svrstavaju u redove i pripremaju za školu.

4. S njima uvijek mora biti sestra koja će ih odgajati i moralno nadgledati.

5. Kad neko dijete zakasni ili nedostaje, treba poslati po njega ako stanuje u blizini škole; ako i drugi put zakasni, uputi se obavijest roditeljima; ako pak ni treći put ne dođe točno, treba ga kazniti kaznom koja odgovara njegovoj dobi.

6. Neka se roditeljima redovito upućuje posebna pozivnica za mješevne roditeljske sastanke na kojima će ih se izvijestiti o ponašanju i učenju njihove djece.

7. Ako koje dijete neće da sluša ili da uči, treba upotrijebiti sva potrebna odgojna sredstva, a ako se ni time ništa ne postigne pošalje se dijete iz škole; bolje je naime jedno ili dvoje djece potjerati nego pred svom djecom izgubiti autoritet. Zato ovo treba odmah na početku učiniti, da ostaloj djeci služi kao opomena i da u njih izazove bojazan da bi im se moglo isto dogodi.

8. Potrebno je savjesno bdjeti da djeca redovito, svake nedjelje, sudjeluju u svetoj misi, praćena od upraviteljice ili učiteljice.

9. Treba postići da djeca pristupaju svetoj ispovijedi i pričesti barem jednom mjesечно. Svakoga se tjedna priprave po dva razreda, a četvrtoga tjedna djevojčice koje uče kroj, kao i članice pobožnih društava koja mi vodimo. Tako može ispovjednik mirno ispovjediti svaku dušu i dati joj potrebne savjete i pouke. Djevojčice koje se žele ispovjediti svakih osam dana, neka se slobodno ispovjede, čak se to preporučuje. No, treba se svim srcem zauzeti da pristupe najmanje jednom mjesечно.

10. U svakom našem zavodu moraju se ustanoviti barem dva pobožna društva. Djevojčice I., II., III. razreda u jedno, a one IV., V. i VI. razreda u drugo društvo. Naravno da ćemo među djecom izabrati one koje su boljega ponašanja, ali se mora nastojati da se privuku i one kojima prijeti opasnost da se izgube, kako bi se preko ovih društava obratile i spasile.

11. Svaki zavod i nabožno društvo mora imati svoju knjižnicu koja će izdavati za čitanje dobre, poučne i pobožne knjige djeci i djevojkama. Svake će nedjelje poslije svete mise knjižnica biti otvorena jedan sat, da se prime pročitane knjige i dadnu nove za čitanje, zabilježivši točno koju je knjigu tko uzeo, a tko je vratio. Taj će posao obavljati neka učiteljica.

12. Svako dijete treba da ima bilježnicu u koju će učiteljica ili upraviteljica svaki put zabilježiti koju mu je knjigu dala na čitanje. Tako će se znati koje je sve knjige pročitalo svako dijete, a i djevojka.

13. U svakom zavodu treba da postoji jedna komisija za unutarnje, a druga za vanjske misije; ova će obilaziti svaki put po jedan dio mješta ili grada da razvidi potrebe bolesnika i da spašava zapuštenu djecu.

Tako, kćeri moje, preobrazite naše zavode u prava misijska središta, u ognjišta Kristove ljubavi, da oni budu središta za spasenje duša, škola kršćanskog života i kršćanskih kreposti, škola izgradnje za nov život i vrela svete znanosti.

Neka Isus bude glavni učitelj, božanski upravitelj i kralj svima. Sve za njega! Njemu privucimo sve duše, da ga svi upoznaju i ljube!

U njemu vas blagoslovila i ljubi vaša jadna duhovna Majka!

**Upute i pouke naše majke utemeljiteljice s. Marije Propetoga,
25. prosinca 1941.**

Božić

Drage sestre, danas je Božić, dan rođenja onoga koji je spasio čovječanstvo, dan očekivanog otkupitelja od početka svijeta, dan spasenja, dan veselja za nas, dan naše vječne ljubavi, dan ljubimca naše duše. Za njim su uzdisali proroci, za njegovim dolaskom uzdisale su i vapile k nebu sve duše. Na današnji se dan rodilo sunce ljubavi, spasitelj svijeta, naše svjetlo. Došao je da nam donese pravi život, da nam pokaže put žrtve za spasenje čovječanstva, za slavu nebeskog Oca.

Sestre i kćeri drage, stavljam vam danas pred oči ovaj uzvišeni uzor ljubavi i žrtve. Slijedimo ovoga predragoga zaručnika. Neka se danas u našem srcu rasplamti žarka ljubav da radimo za spasenje duša, samo za njegovu ljubav. Uprimo svoj pogled na njega, svoga božanskoga miljenika, na svoj ideal i uzor i, promatraljući ga, osjetit ćemo da nam se duša krije i jača za časove trpljenja i žrtve. Danas, na dan Božića, razmatrajmo ovo divno otajstvo ljubavi, ovaj uzvišeni ideal za koji smo došle u samostan i kojega moramo slijediti.

Mile i ljubljene, sestre i kćeri moje, danas kad budemo pred kolijevkom Malog Isusa, razmišljajmo o Blaženoj Djevici Mariji, o njezinoj sreći u susretu sa svojim ljubljenim sinom pri njegovu dolasku na ovaj svijet. Sjetimo se kako je u toj sreći zaboravila na sve svoje boli, unutarnje žrtve, nevolje, siromaštvo, jer se sve to gubilo i iščezavalo u prisutnosti miloga Malog Isusa. Sve su njezine tegobe bile ništa u usporedbi s beskrajnom srećom posjedovanja svoga božanskoga djeteta, jer onome koji ljubi ništa nije teško. Utisnite duboko u svoje srce tu istinu: Bit ćete jake ako ljubite.

Neka vas dakle ljubav ojača, učvrsti i prekali da se žrtvujete za spasenje duša, za slavu Božju i za svoju družbu. Neka vas ljubav snaži, krije i oduševljava pa će vam svaka žrtva i trpljenje biti lako. Tko ljubi, žrtvuje se rado za onoga kojega ljubi. Zato duša koja ljubi Boga, videći tolike duhovne potrebe na svijetu, ne može ostati skrštenih ruku i neosjetljiva. Ne može, a da ne radi za slavu Božju, za obraćenje du-

ša. Duša koja ljubi leti, radi i svim se svojim silama žrtvuje, njemu za ljubav.

Tko ljubi svoju družbu, žrtvovat će se za nju. Želim zato da danas u vašem srcu bukne požar ljubavi za Družbu, jer bez ljubavi ništa nećete učiniti. Žrtvujte se za Družbu, za njezin napredak. Neka nijedna ne rekne: »Nisam nadstojnica i moram misliti samo na ono što mi je određeno.« Ne tako, kćeri moje, nego svim svojim srcem radite za ljubav Božju, za spasenje siromašne djece i za ovu Isusovu družbu.

Srce i tijelo su vam slabi i maleni, ali ako je ljubav prema Bogu velika, onda je ona tako jaka da biste njome mogli obuhvatiti i zagrliti čitav svijet: »Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu« (1 Iv 4,16). Bog sve obuhvaća i sve ljubi, zato ćete biti s njim moćne i sve ćete moći. Neka vaše srce, kćeri moje, bude prepuno ljubavi. Pomažite svoje nadstojnice, ne ostavljajte ih same, jer biste u tom slučaju pustile Isusa samoga i ne biste mu pomagale nositi križ.

Sestre mile, Gospodin će od nas tražiti da položimo račun za svako djelo, svaki rad, svako strpljenje, svaku nakanu i želju. Zato vas danas potičem da ljubite Isusa u ovoj družbi, da sve što činite, činite za Družbu i radi Družbe. Moramo nastojati da se naša družba sjaji, da pred svijetom blista po našim dobrim djelima. I nemojte, sestre drage, misliti na to što ovaj ili onaj misli o vama i što govori, nego idite uvjek naprijed i radite samo za svoju družbu i gledajte samo na Isusa, na svoje sestre, a zatim na ostale.

Kao što se Djetić Isus žrtvovao za spasenje duša, molim vas na ovaj velik blagdan Božića da se i vi, ljubljene kćeri, žrtvujete za njegovu ljubav i za ovu družbu, jer on želi da se njoj posvetimo. Neka svaka od vas misli na to da je sama, kao što se sama mora žrtvovati za djelo koje joj je Bog povjerio. Ovim se pozivom obraćam svakoj pojedinoj, sestre mile, da od danas započnemo svim srcem i svim zanosom raditi i truditi se za napredak svoje drage družbe.

Neka vas Isus uvjek prati na putu vašega redovničkoga života, mile moje kćeri! Neka vas on krijepi u svim borbama za spasenje duša i za napredak ove naše mile družbe.

U Isusu vas pozdravlja i čestita vam Božić vaša prva duhovna Majka!

*Uputa i pouka naše majke
utemeljiteljice s. Marije Propetoga,
26. prosinca 1943.*

O ljubavi prema Malom Isusu

Sestre moje drage! Zovem vas ovim milim imenom jer ste kao sestre sjednjene istim duhom, duhom Isusa Krista, u njegovoj ljubavi. U ovo božićno vrijeme ljubav prema njemu okupila vas je kao njegove zaručnice oko njegovih milih jaslica. Kažem »milih« jer sve što je našega milog Isusa milo nam je i toliko milije koliko je siromašnije.

Duši je veoma milo biti blizu jaslica te mile ljubavi. On nas, sa svoga prijestolja ljubavi, zove da dođemo k njemu, da tu naučimo prezirati taštinu i oholost svijeta i da ostavimo ovaj pokvareni svijet koji u svojoj ludosti mnogo puta ne zna što čini. Zaista ovaj svijet koji žeda za novim modernim stvarima, koji je opijen luksuzom, zasljepljen taštinom i bogatstvom, ne može i ne zna cijeniti Isusovu jednostavnost u jaslicama i njegovu poku.

Mi smo se, kćeri moje, okupile danas oko jaslica novorođene Ljubavi – utjelovljene Riječi vječnoga Oca, blizu naše jedine ljubavi, našega ideala da ga promatramo, da razmatramo o njemu, da ga slavimo, da mu pjevamo pjesme svoje ljubavi i da mu zavjetujemo svoju vječnu ljubav.

Grlim vas sve, kćeri moje mile, sestre drage, cijele ove Isusove družbe. Blizu njegovih jaslica, u njemu vas ljubim, želeći da budete sve njegove. On vas je izabrao i vi ste njega izabrale da ga ljubite i služite mu. U njemu vas poštujem i ljubim, u njemu vam čestitam na ovoj velikoj milosti da ste njegove zaručnice, izabrane među tisućama. Velika nas je sreća zapala, sestre drage, da budemo zaručnice Boga svemogućega. Uzdignimo njemu svoje hvale što nas je sačuvao od ovoga varavoga i pokvarenoga svijeta i oslobodio nas od toga da budemo žrtve njegovih zamki.

Već na ovom svijetu uživate sreću, a još ćete više uživati na drugomu, onu sreću koja vam još obećava vječnu slavu, ako ustrajete u njegovoj božanskoj službi i njegovoj božanskoj ljubavi, u ljubavi prama njemu i njegovim dragim zaručnicama, svojim sestrama. Želim da ovu ljubav usavršavate svakim danom cijeli svoj život, sve više i više, da budete uvijek sjedinjene i sretne u ljubavi prema Malom Isusu. To je moja čestitka koju vam danas upravljam, to je moja najveća želja.

Ovako okupljene i sjedinjene ispred jaslica, promatrajmo, kćeri moje, ovo novorođenče koje je iz ljubavi prema svom nebeskom Ocu došlo na ovaj svijet da izvrši njegovu presvetu volju. U Ocu i u njegovoj ljubavi on nas sve ljubi, jer smo mi od njegova Oca, kao što je sam rekao: »Molim te, Oče, za one koje si mi dao jer su tvoji« (Iv 17,9). Njegova presveta volja bila je da vrši volju svoga nebeskog Oca, kao što je rekao svojim apostolima: »Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo« (Iv 4,34).

Razmatrajte, sestre drage, i gledajte tu u jaslicama ovu veliku ljubav prema nebeskom Ocu i prema čovječanstvu. Neka se ona odrazi u vašem životu, u vašim djelima! Ali ne samo za vrijeme Božića, nego cijelog svoga života razmatrajmo o Malom Isusu u jaslicama, tako da nas njegova božanska ljubav uvijek oduševljava i ražiže, i ima svoj stalni odraz u našem životu i djelovanju.

Izgovarajte često njegovo sveto i milo ime, s velikim poštovanjem i ljubavlju, i slavite i blagoslivljajte ga svakog časa! Nastojte, kćeri moje, uvijek u svom srcu nositi ovo milo ime, jer on je jedina i

prava ljubav, on je naša vječna ljubav. Ljubimo ga, jer je on pravi Sin vječnog Oca, Bog od Boga, svjetlo od svjetla, pravi Bog od pravoga Boga, rođen od Oca, po kojem je sve stvoreno, koji je iz ljubavi prema nama sišao s neba na Zemlju i stanovao među nama.

Potrebno je da svaka od nas živo nastoji sve više ljubiti presveto ime Isusovo, jer kako ga budemo ljubile ovdje na Zemlji, tako ćemo ga ljubiti i dalje na nebu.

Dok promatramo Malog Isusa kao nježno dijete u jaslicama, promatrajmo, kćeri drage, u isto vrijeme ovo nježno dijete na križu, propeto za našu ljubav i iz ljubavi prema nama. Jedna je duša za vrijeme svoga razmatranja u ponoć na Božić vidjela Malog Isusa kako leži na slami raširenih ručica, kao da bi htio zagrliti cijeli svijet, i u isto vrijeme kako ih pruža na križ, čekajući da ga razapnu. Ta ista duša kupala je svojim suzama te nježne ručice svoje mile Ljubavi koje su malo poslije morale biti propete za spasenje svijeta. Neka nam ta istina prožme srce i bude uvijek pred očima, pa se založite svim svojim silama da tu ljubav ulijemo u srce djece, bolesnika i sviju ostalih, da svi uzljube tu vječnu propetu Ljubav. Ali nadasve treba svim silama nastojati da ga svim svojim srcem uzljube naše drage sestre, njegove zaručnice.

Da, kćeri moje, promatrati samo Malog Isusa u jaslicama, to nije sve, niti je dostatno, ako se pri tome ne razmatra zašto je sišao s grudi svoga nebeskog Oca i došao na ovaj svijet.

A on je sišao s neba na ovaj svijet iz ljubavi i to: da nam da primjer poniznoga i svetoga života te da za nas trpi i do zadnje kapi prolije svoju presvetu krv, samo da nas spasi i oslobodi od naših neprijatelja.

Isus Krist je došao na zemlju kao nježno dijete u svojoj poniznosti. Mnogo puta se takav u obliku nježnog Djetiće pokazao njemu posvećenim dušama. Zašto? Zato što hoće da ga slijedimo u duhovnom djetinjstvu i poniznosti, da se tijekom cijelog života sačuvamo u duhu kao djeca: ponizni, jednostavni, bezazleni i da neprestano razmišljamo o njegovu svetom životu punom ljubavi i žrtve za spasenje duša i da njegovi izbranici, već na ovomu svijetu, započnu onu

veliku i divnu ljubav koju im je pripremio kao nagradu za njihovu vječnost u njegovoj svetoj službi...

Za nas je, sestre drage, veoma važna ova istina: »Tko ljubi Isusa Krista, ljubit će ono što on ljubi.« I zato, ako ljubimo Isusa Krista, ljubit ćemo i siromaštvo i siromahe, posluh i volju vječnoga Oca, čistoću i sve što je sveto i dobro. Ljubit ćemo križ i patnje, znajući da ćemo samo putem križa stići do njega. On je umro na križu. Križ, dakle, za nas mora biti naša najveća sreća, blago i utočište i naše spasenje. Neka nam naš serafski otac sv. Franjo bude uzor u nasljedovanju milog propetog Isusa, od jasala do križa, i u žarkoj i beskrajnoj ljubavi prema njemu. Siromašni je Franjo tako ljubio propetog Krista da ga je uvijek promatrao beskrajnom, dubokom ljubavlju i bolju, pa je zaista zaslužio da nosi Kristove rane utisnute u svom tijelu.

Stavljam vam, kćeri mile, na dušu i srce vaše posvećenje i spasenje duša. To je moja jedina želja, moja najveća briga i dužnost, jer za mene ništa nije veće od vašega posvećenja i spasenja duša. Mi smo obvezane, sestre drage, da se svakoga dana sve više usavršavamo u duhovnom životu, jer je to volja Božja, njega koga ljubimo iznad svega. Kaže sv. Pavao: »Volja je Božja vaše posvećenje« (1 Sol 4,3), a sam Krist nam kaže: »Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!« (Mt 5,48). Prvi cilj svake od vas koje ste došle u ovu družbu jest: slava Božja i vlastito posvećenje. I to mora biti uvijek naša prva i glavna dužnost i svrha, jer je to volja Božja. Zato, sestre drage, neka ništa ne sprječava put vašega posvećenja u redovničkom životu. Sve ono što bi moglo biti zapreka u vašem duhovnom životu odstranite od sebe brzo i odlučno. Isus Krist nam daje svoju milost da postanemo svete. On će nam uvijek pomoći. Dostatno je da vidi našu dobру volju.

O Isuse, ovdje ti obećavamo da će naša prva i najveća briga od sada unaprijed biti naše posvećenje, pokoravajući se tvojoj presvetoj volji i vršeći je! O Isuse, ovdje ti obećavamo da će naša prva i najveća briga od sada unaprijed biti slava Božja, našega vječnoga Oca i naše posvećenje, pokoravajući se tvojoj presvetoj volji i vršeći je!

Ukrajinci u Blatu

Od 12. do 18. rujna 2022. godine Družba Kćeri Milosrđa ugostila je skupinu Ukrajinaca iz Brody – blizu Lavova, 18 djece i 32 odraslih. Dio njih bio je smješten u Kući matici u Blatu na Korčuli, a dio u sestarskoj kući za odmor na Prižbi. S njima je bio njihov župnik o. Andriy, grkokatolički svećenik.

Dolazak ove skupine u Hrvatsku organizirali su i ostvarili grkokatolički biskup i vladika križevački mons. Milan Stipić, župnik župe Svih svetih u Blatu Željko Kovačević sa svojim župljanima koji su za ovu prigodu prikupili 12.700 kn da bi se našim gostima priuštilo potrebno za njihov boravak u našoj zemlji. Želja nam je bila da barem na nekoliko dana budu sigurni i mirni, daleko od rata i ratnih razaranja u svojoj domovini Ukrajini. Ovaj projekt uve-

like je pomogao i Caritas dubrovačke biskupije te konoba »Zlinje« iz Blata.

Osim za odmor naši su gosti i prijatelji ovo vrijeme iskoristili i za duhovnu formaciju sva-

kodnevnim slavlјem bogate grkokatoličke liturgije, molitvom i drugim oblicima duhovne izgradnje. U subotu, dan prije odlaska posjetili su Blato. U župnoj crkvi Svih svetih dočekao ih je župnik Željko Kovačević i izrazio im sražnu dobrodošlicu i radost zbog njihova boravka među nama. Pomoću google prevoditelja ukratko je ispričao povijest Blata i župne crkve te ono najvažnije o blatskoj zaštitnici sv. Vincenci. Nakon toga gosti su posjetili samostan Družbe Kćeri Milosrđa i svetište bl. Marije Propetoga, gdje ih je pozdravila provincialna predstojnica s. M. Mirjam Gadža i upoznala ih s blaženičnim životom. Zajedno sa sestrama iz samostanske zajednice slavili su liturgiju na blaženičinu grobu i posjetili njezin muzej uz svetište.

Nedjeljnu svetu misu su slavili u blatskoj župnoj crkvi Svih svetih, kad je o. Andriy zahvalio sestrama, župniku i župljanima na gostoprivstvu i ljubavi koja im je ukazana u tih tjedan dana boravka u ljepotama mora, priro-

de i blagodati mira. Naš je župnik o. Andriju darovao krunicu s likom blatske zaštitnice sv. Vincence. Nakon svete mise gosti su se oprostili od svojih domaćina i zaputili se u Međugorje, od Gospe Mira prošiti mir za svoju ratom zahvaćenu domovinu. Neka Gospodin i po našim molitvama i po zagovoru bl. Marije Propetoga donese mir napačenom ukrajinskom narodu i svim narodima svijeta.

s. M. Jasmina Gašparović
voditeljica podružnice
DV »Marija Petković« Blato

Hodočašće dječjih vrtića »Marija Petković« svojoj zaštitnici Blato, 3. – 5. lipnja 2022.

Predškolci polaznici dječjega vrtića »Marija Petković« iz Blata, Osijeka, Splita i Zagreba, nakon prekida od dvije godine, hodočastila su sa svojim roditeljima i odgojiteljicama u svetište svoje nebeske zaštitnice da zahvale za svoje vrtičke godine u zajedništvu sa sestrama Kćerima Milosrđa i da zamole blaženicu za njezin zagovor na novoj životnoj dionici i polasku u školu. Hodočasnike su i ovaj put ugostile domaće obitelji – Osječane u Prigradici, Splićane u Blatu, a Zagrepčane na Prižbi – što je pridonijelo boljem upoznavanju i zbližavanju ljudi iz raznih krajeva naše domovine.

U samostanskoj dvorani uz blaženičino sveštite u Blatu pročelnik teološko-katchetskog odjela Sveučilišta u Zadru don Zdenko Dundović održao je predavanje za roditelje, a potom je u samostanskom dvorištu predslavio euharistijsko slavlje. Liturgijsko je pjevanje predvodio dječji zbor »Stope« iz Blata uz sudjelovanje sve djeca pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Misna su čitanja navijestili roditelji, a djeca su molila molitvu vjernika i prinijeli su darove.

Potom je u blatskom domu kulture održan dječji program u koji su svojim pozdravima uveli voditeljica blatske podružnice DV »Marija

Petković« s. M. Jasmina Gašparović, provincialna predstojnica s. M. Mirjam Gadža i načelnik Općine Blato Ante Šeparović. Nakon pjesme, recitacija i plesova ravnateljica DV »Marija Petković« s. M. Patricija Jurić svima je zahvalila na pripremama, dolasku i sudjelovanju. Svi su se fotografirali za nezaboravnu uspomenu, uz radosno pjevanje drage im pjesme »Marija dijete«. Poslije zajedničkog objeda u konobi »Zlinje« zagrebački su hodočasnici posjetili Korčulu, a splitski Prižbu.

Nedjeljnu misu u župnoj crkvi Svih svetih, kao najljepši završetak hodočašća, predslavio je don Zdenko Dundović. Zajedničkim je objedom završilo ovogodišnje hodočašće predškolaraca našega vrtića koji nosi ime bl. Marije Propetoga. Naša je blaženica voljela djecu i odgajala ih je gledajući u njima budućnost svoga naroda i domovine. Ta ljubav i milosrđe prema malenima neizbrisivo su obilježili njezin život, kao i njezinu družbu. Kao njezine duhovne kćeri učimo od nje kako rasti u ljubavi prema Bogu i milosrđu prema svakom čovjeku, a na to pozivamo sve vas, naše drage suputnike i suradnike.

s. M. Mirjam Gadža,
provincijalna predstojnica

Blagoslov kamena temeljca za nove jaslice u Subotici

Na blagdan svetih apostola Šimuna i Jude Tadeja, 28. listopada 2022. godine u župi sv. Roka u Subotici blagoslovljen je i položen kamen temeljac za nove jaslice dječjega vrtića »Marija Petković – Sunčica« u kojemu se odgojno-obrazovni rad odvija na hrvatskom jeziku. Nove će jaslice imati dvije dobne skupine, s ukupno 32 djece. Time će se roditeljima omogućiti smještaj djece različitog uzrasta u istu ustanovu. Jaslice se grade na zemljištu uz samostan Družbe Kćeri Milosrđa koji je sestrama velikodušno darovala župljanka Terezija Nimčević, a u njihove su temelje položene i moći bl. Marije Propetoga čijoj je zaštiti povjeren ovaj

važan pothvat. I naša družba i župljani prepoznaju u ovome osobit Božji blagoslov da se ovačko nastavlja prisutnost Kćeri Milosrđa koje su u Subotici došle početkom srpnja 1923. godine. Upravo u godini kad se obilježava stota godina naše prisutnosti u ovom kraju, smijemo iskusiti ovakav Božji blagoslov. Kao što je Providnost nekoć dovela bl. Mariju Propetoga u Suboticu, vjerujemo da će nas i dalje voditi u ovom

pothvatom i osigurati potrebna sredstva za izgradnju jaslica.

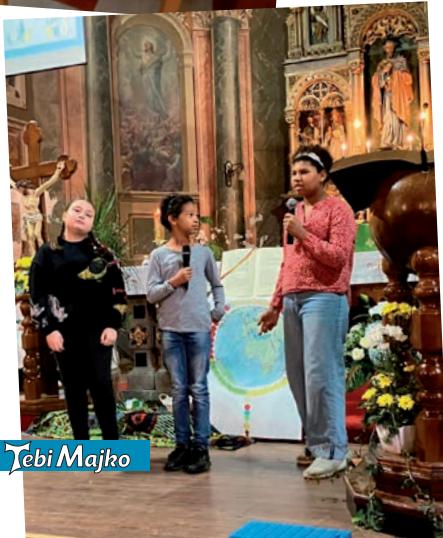
Projekt se sufinancira sredstvima Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije, zahvaljujući prekograničnoj suradnji grada Valpova i Družbe Kćeri Milosrđa te Središnjega državnog ureda Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske. Predsjednica Hrvatskoga nacionalnog vijeća u Republici Srbiji Jasna Vojnić zahvalila je svim dobrotvorima, a čelnici grada Valpova potvrdili su svoju otvorenost za nastavak suradnje u ostvarenju ovoga pothvata. Mjesna predstojnica zajednice Kćeri Milosrđa u Subotici s. M. Nelija Pavlović i provincijalna predstojnica Provincije Krista Kralja s. M. Mirjam Gadža zahvalile su Bogu i dobrotvorima na ovom novom djelu ljubavi za naše najmlađe. Radost zbog toga je izrazio i privremeni dijecezanski upravitelj subotičke biskupije Ferenc Fazekas koji je sestrama zahvalio na njihovoj stogodišnjoj prisutnosti u ovom kraju i svemu djelu milosrđa. Mjesni župnik mons. Andrija Anić predvodio je

obred blagoslova, a uz njih su bili i mons. Stjepan Beretić, gvardijan franjevačkog samostana sv. Mihovila u Subotici Zdenko Gruber, Daniel Katačić i Tomislav Vojnić Mijatov. Uz sestre Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi sv. Roka s. M. Zrinku Glavaš, s. M. Eleonoru Merković i s. M. Silvanu Milan, u svečanosti su sudjelovale i sestre iz Zagreba s. M. Jasnom Crnković i s. M. Ilirką Ivandić. Sa svojim odgojiteljicama svečanost blagoslova pjesmom su pratila djeca iz vrtića »Marija Petković – Sunčica«.

Slavlje ovoga značajnoga čina nastavljeno je u zajedništvu obiteljskoga stola.

Biseri Očeva milosrđa na misijsku nedjelju, 23. listopada 2022.

Misijski duh Družbe Kćeri Milosrđa prožima i naše najmlađe suradnike Bisere Očeva milosrđa koji se rado okupljaju u mjestima gdje djeluju naše sestre.

Tako su na ovogodišnju misijsku nedjelju **Biseri Očeva milosrđa u župi Svih svetih u Blatu** izveli kraći recital o dalekim misijama koji su pripremili uz pomoć svoje voditeljice s. M. Anamarije Vuković. Izradili su i rukotvorine koje su izložili ispred crkve i prikupljene priloge namijenili za družbinu mladu misiju u Kongu, 70 km od glavnoga grada Kinshase. Sestre Kćeri Milosrđa su 2019. godine započele evangelizaciju, agrikulturne projekte proizvodnje hrane, gradnju obiteljskoga doma za žene i dječu bez odgovarajuće skrbi svojih obitelji i građnu samostana.

Dubrovački Biseri koji se okupljaju **u katedralnoj župi Gospe Velike** pod vodstvom s. M. Katarine Mihić tijekom listopada su upoznavali misijski rad Družbe Kćeri Milosrđa, molili za misije i izrađivali narukvice i privjeske koje su izložili nakon misnih slavlja misijske nedjelje.

Ivanic-gradski Biseri su igrokazom »Budi i ti misionar« poručili da svi mogu, ako to žele, u svojoj okolini biti misionari, mogu svojim bližnjima donijeti, radost, ljubav i Božju prisutnost. Žaliti one koji trpe siromaštvo i bijedu i zbog toga plakati, nema koristi! Treba ustati i činiti ono što se može, ondje gdje jesu, gdje živis, a potom i materijalno i duhovno pomagati i podupirati misionarsko djelovanje Katoličke crkve. Stoga su Biseri vjernicima na misi podijelili 73 kartice, a na svakoj je bilo ime nekoga hrvatskog misionara ili neke misionarke. Vjernici su tako dobili stvarnog misionara ili stvarnu

misionarku da ih prate svojim molitvama. Izradili su kutiju za dobrovoljni prilog i plakat. Misijsko poslanje i djelovanje Crkve divan je dar čudesne Božje ljubavi na koji smo svi ponosni, zahvalni smo misionarima i misionarkama na žrtvi i svemu što čine u pomaganju bližnjima, našoj braći i sestrama u dalekim krajevima. Voditeljica s. M. Jelena Krlić svoje Bisere uvijek potiče da u sebi bude radost i ljubav u nasljeđovanju Krista i da molitvama prate one koji svoj život i snagu daruju kao poslanici u misijskim zemljama.

Mjesec listopad je i **Biserima iz Novske** donio misijski duh jer im je njihova voditeljica s. M. Kristina Injić govorila o djeci u misijskim zemljama i njihovim potrebama, ali i o »domaćim« misijama, o najpotrebnijima među nama, u školskim klupama i hodnicima, u našoj župi i gradu, o malim djelima milosrđa prema svima njima. Naši župljeni kao kumovi svojim godišnjim novčanim prilozima pomažu školovanje djece u misiji hrvatskoga misionara fra Ilije Baraćića u Demokratskoj Republici Kongo. Tijekom listopada župljeni su u kutiju na crkvenom ulazu ostavljali priloge za misijsko djelovanje i naših sestara u Kongu. Igrokazom na dječoj misi misijske nedjelje Biseri su pokazali kako djeca iz misijskih krajeva čeznu za školovanjem, pitkom vodom, hranom i toplinom doma.

U valpovačkoj župi **Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije** misijska je nedjelja obilježena dječjom predstavom o bl. Mariji Proptoga kao misionarki u Južnoj Americi, gdje sestre Kćeri Milosrđa djeluju u bolnicama, škola-ma i sirotištima donoseći Božju ljubav i njegovu blizinu. Misijska je skupina pripremila kolache, a utržak od njihove prodaje namijenjen je družbinoj misiji na Kubi. Na tomu, djeci i odraslima, u ime svojih sestara Bogu i svim do-brim srcima zahvaljuje s. M. Zrinka Vuković, vjeroučiteljica u SŠ Valpovo.

s. M. Lana Pecotić,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa

Redovničke svečanosti u Družbi Kćeri Milosrđa

Ovogodišnje su redovničke svečanosti slavljene u Kući matici u Blatu, u nedjelju 11. rujna svečanim euharistijskim slavljem koje je predslavio mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanske biskupije mons. Petar Palić. On je našim svečaricama zlatnoga redovničkoga jubileja, s. M. Ilirki Ivandić, s. M. Lorenki Lopić i s. M. Mojmiri Mašina, s još nekoliko sestara prije toga vodio permanentnu formaciju na Prižbi. Tad im se pridružila i provincijalna predstojnica s. M. Mirjam Gadža koja je formaciju obogatila mislima iz pouka naše blaženice kao i razgovorima o redovničkom životu. Sestrama je duhovne vježbe održao fra Bojan Rizvan, član hrvatske provincije sv. Jeronima koji im je tumačio blaženstva iz Isusova govora na gori.

Slavlje jubileja započelo je u samostanu gdje je okupljene u ime svečarica pozdravila s. Ilirka, a prigodnom riječju i vrhovna predstojnica M. Fides Babić i provincijalna predstojnica s. Mirjam te se potom svećana procesija uputila u župnu crkvu Svih svetih.

Uz biskupa su suslavili domaći župnik Željko Kovačević, župnik župe Bezgrešnoga Začeća Blažene Djevice Marije iz Valpova Zvonko Mrak i župnik župe Gospe od Ružarija iz Preka Filip Kucelin. U svojoj je propovijedi biskup prepoznao podudaranje Božje riječi nedjeljnih čitanja i onoga kako je živjela bl. Marija Propetoga i poučavala svoje sestre. U tom je iščitavao i ono što su sestre slavljenice živjele u svom pedesetogodišnjem redovničkom životu, pronošći poruku ljubavi i milosrđa, svjedočeći tako da su istinske Isusove učenice. Zavjetovale su se da će ga naslijedovati u čistoći, siromaštvu i poslušnosti. Činile su to punih 50 godina, ali sad im valja gledati i u budućnost, za daljnje služenje u obnovljenim zavjetima. Prigoda je to da

se i svi sudionici slavlja preispitaju o svojim ciljevima za koja ih je Bog stvorio. Vjernik uviđek iznova doživljava da ga Božja riječ poziva na gorljivije življenje svoje vjere i to se s godinama povećava. Vjerojatno i zato što jako dobro znamo da nam je vrijeme zemaljskoga života ograničeno, i što ga je manje, to je snažniji Božji poziv da se obratimo od ispraznosti i opredjeljujemo za ono jedino važno, život s njim. Tako su razmišljali i sv. Franjo i bl. Marija Propetoga koja se njime nadahnjivala.

Sestre jubilarke su pred vrhovnom predstojnicom obnovile svoje zavjete i prinijele darove kruha i vina na oltar.

Misno je slavlje završilo procesijom do blaženičina svetišta gdje se nastavilo jubilejsko slavlje.

s. M. Lana Pecotić,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa

**Proslava dana
Hrvatske provincije Krista Kralja
Udbina, 19. studenoga 2022.**

Hrvatska provincija Krista Kralja svoj dan slavi na svetkovinu Krista Kralja, a ove je godine uoči svetkovine, 19. studenoga upriličen pohod crkvi hrvatskih mučenika u Udbini. U zajedništvu s vrhovnom predstojnicom M. Fides Babić i provincijalnom predstojnicom s. M. Mirjam Gadža sudjelovalo je 40-ak sestara iz gotovo svih zajednica naše provincije.

Hodočasnice je u pastoralnom centru u Udbini ugostio župnik Josip Šimatović, upoznao ih sa svetištem i njegovim povijesnim i vjerskim značenjem. Ukratko, crkva se nalazi na 830 m nadmorske visine, a gradila se od 2003. do 2010. godine. Sagrađena je po uzoru na crkvu sv. Križa u Ninu. Ispred crkve je Trg sv. Ivana Pavla II. s njegovim kipom, a u blizini je Park hrvatskih mučenika u koji se donosi i postavlja kamenje iz krajeva gdje su stradavali

Hrvati u svojoj burnoj povijesti. Bitka na Kravskom polju, koje se prostire podno svetišta, svjedoči o davnom stradanju Hrvata u Lici, koje se ponovilo i u novije doba, kad je stanovništvo tog kraja bilo od 1942. do 1995. godine protjerano sa svoga ognjišta. U to vrijeme u Udbini nije živio nijedan Hrvat, nijedan katolik, a crkve su bile sravnjene sa zemljom i groblja preorana. Danas, u ovo malo i zabačeno mjesto dolaze brojni hodočasnici, i to iz cijelog svijeta. Svakodnevno se slavi sveta misa i to više puta. Dolaze djeca, mladi, vojnici, redovnici i redovnice, laici...

Misno je slavlje s nama slavio domaći biskup mons. Zdenko Križić. U propovijedi je govorio o redovničkom životu, o tomu da nije važno samo biti u zajednici, već je potrebno istinski živjeti to zajedništvo. Važna je sestrinska ljubav

i ponizno služenje jednih drugima, jer jedino živeći tako možemo biti vjerodostojne redovnice. Onakve smo redovnice kako se ponašamo i živimo u zajednici s drugim sestrama. Trebamo ispuniti Božja očekivanja, tamo gdje nas je on postavio, a ispunit ćemo ih ako se budemo nesebično darivale, ne tražeći ništa zauzvrat. Redovnice puno znače u životu Crkve. Mnogi ljudi trebaju redovnice i njihovu blizinu u svoje vjerničkome životu.

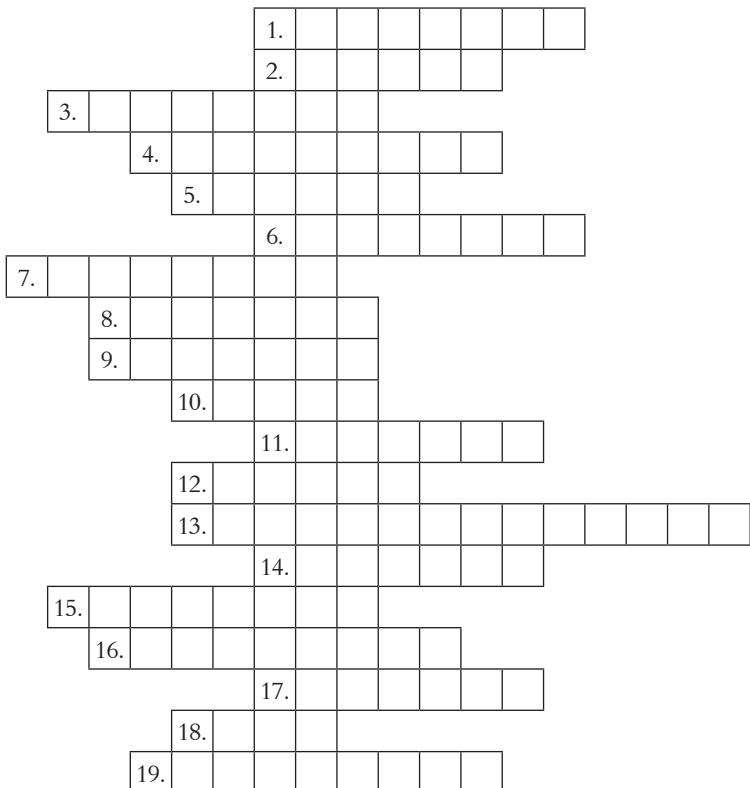
Zajedništvo se poslije misnoga slavlja nastavilo u dvorani, uz ručak i igrokaz o bl. Ma-

riji Propetoga koji su pripremile i izvele naše mlade sestre iz Blata, a potom je slijedila tombola.

Zahvalne smo Bogu na ovom danu ispunjenu sviješću o tegobnoj prošlosti hrvatskoga katoličkog naroda, o tolikim znamenitim i neznamenitim mučenicima. I na toj se patnji jača naša vjera u Krista patnika, ali i Krista uskrsloga! Zahvalne smo i našoj utemeljiteljici i svim sestrama koje su, s povjerenjem u Boga svjedočile svoju vjeru i nesebično radile za svoj hrvatski narod, u dobrovinu i svijetu.

Riješi križaljku!

1. Naziv za prva četiri tjedna nove liturgijske godine – završava Božićem.
2. Kada je Marija rodila Isusa položila ga je u ...
3. S nama Bog.
4. Ime jednog od trojice kraljeva koji su došli pokloniti se Isusu u štalici.
5. Dio naziva družbe koju je osnovala bl. Marija Propetoga.
6. Prostor u kojem se Isus rodio, a u kojem obitavaju domaće životinje.
7. Životinja koja je nosila Isusa na svojim leđima u Betlehem i u Jeruzalem.
8. Nastav stih hrvatske božićne pjesme: »Rodio se Bog i ...«
9. Drugi naziv za došašće.
10. Isusov bratić koji je navijestio njegov dolazak.
11. Ime Isusove Majke.
12. Isusov poočim.
13. Društvo djevojaka koje je bl. Marija Propetoga osnovala i vodila.
14. Treća nedjelja došašća – liturgijska boja roza i označava ...
15. Pravio je društvo Gašparu i Baltazaru.
16. Pronadi redak u Evandjelu po Luki i nadopuni riječ koja nedostaje: »Danas vam se u gradu _____ rodio Spasitelj – Krist, Gospodin« (Lk 2,12).
17. Prorok koji je navijestio da će Djevica začeti i roditi sina i da će mu se nadjenuti ime Emanuel.
18. Pravio je društvo magarcu u štalici i grijao Isusa.
19. Glavno obilježje Družbe Kćeri Milosrđa.

RJEŠENJE: Naziv poznate hrvatske božićne pjesme.

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 5,40 Eura • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnjih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

**Kunski i devizni račun:
IBAN: HR6824080021100022172**

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

**Partner banka d.d. Zagreb
HR-10000 Zagreb, Vončinina 2**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb
e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr**

**Naslovница – Susret predškolaraca
vrtića »Marija Petković« u Blatu.**

Svetost neke osobe očituje se u njezinu odnosu prema djeci,
u tome koliko ih ljubi i cijeni.

Kćeri mile, budite uvijek ljubazne s djecom,
uvijek spremne da im u svemu pomognete.
Nastojte da u svakoj od vas vide samoga Isusa koji im govori,
koji ih poučava i savjetuje.

bl. Marija Propetoga